

[Print](#)



de Gelderlander

27-02-2008

David Tetelepta wil graag naar Peking

27 feb 2008, 02:59 - WINTERSWIJK - Als het even meezit, heeft Winterswijk in september een deelnemer aan de Paralympische Spelen in Peking. David Tetelepta doet er alles aan een plek in het Nederlandse CP-voetbalteam te veroveren. „Ik voel mezelf niet gehandicapt of beperkt.”

De jongeman op de bank van zijn appartement lijkt in niets af te wijken van zijn leeftijdsgenoten. Moderne kleren, dito kapsel, normale stem. Uit de luidsprekers klinkt muziek die past bij een 26-jarige, op de verwarming hangen sokken en een voetbalbroekje te drogen. Pas als David Tetelepta loopt, valt er iets ongewoons op. Hij sleept met zijn rechterbeen, een gevolg van een auto-ongeluk in 1983 in zijn woonplaats Winterswijk. Een plaatsgenoot merkte het jonge ventje niet op, waardoor Tetelepta sindsdien halfzijdig verlamd is.

„Mijn rechterbeen is korter en minder ontwikkeld, ik heb een spasme in mijn rechterarm en rechterbeen”, zegt hij zelf. „Ik voel mezelf niet gehandicapt of beperkt. Of beter: ik heb met mijn beperkingen leren omgaan. Als ik vroeger op straat speelde, was ik de enige met een lichamelijke beperking. Maar als kind merk je dat niet.”

Tetelepta voetbalde vroeger gewoon op straat, en bij SKVW. Bij die club speelt hij nog steeds. Niet in een apart G-team, maar in het vierde, een vriendenploegje.

„Mijn snelheid is mijn tegenstander. Ik ben natuurlijk langzamer dan iemand die beide benen kan gebruiken. Ik heb veel plezier bij SKVW, en dat is belangrijk want uit plezier haal je kracht. Ik heb geen zin om in een negatieve spiraal terecht te komen.”

„Mijn rechterbeen is alleen mijn standbeen. Ik kan er bijna niets mee, misschien alleen de bal een tikje geven. Ik doe alles met links, dat weten mijn ploeggenoten. Ze weten ook dat ik niets heb aan een diepe bal. Nee, ik krijg geen rare opmerkingen naar mijn hoofd op het veld. We spelen elk jaar veel tegen dezelfde teams. Ze herkennen mij natuurlijk omdat ik moeilijker loop. Een neef van mij voetbalt in Eibergen, hij vertelde dat zijn ploeggenoten zeiden dat ze mij wel een goede speler vonden.”

Zoiets doet Tetelepta goed. Hij lacht, ook als hij praat over zijn dagelijkse leven. „Ik werk sinds twee maanden als taxi-begeleider. Zit ik elke dag in de bus, bij kinderen met gedragsproblemen. Die hebben een extra begeleider nodig; de chauffeur kan ze niet in z'n eentje in de gaten houden.”

„Qua werk kwam ik mezelf weleens tegen, helaas. Ik heb moeite met de concentratie, ik droom

snel weg. Dat is het vervelende van mijn handicap. Ik denk dat ik de meeste moeite heb met het feit dat ik mezelf soms overschat op het gebied van concentratie. Doordat mijn concentratie best snel weg is, kon ik op school en qua werk een bepaald niveau niet aan. En dat terwijl ik van mezelf weet dat ik niet dom ben. Daarom ben ik ook zo blij dat het werk dat ik nu doe goed bevalt.”

Vanaf maart traint hij weer wekelijks met de nationale CP-ploeg. Oranje gaat in september naar de Paralympische Spelen en Tetelepta wil er alles aan doen om bij de selectie voor Peking te zitten.

„We hebben nu een groep van zestien, en er mogen er twaalf mee naar Peking”, zegt de Winterswijker, die al vanaf zijn zestiende bij nationale selectie zit. „Voor mij wordt het moeilijk, want ik heb geen goed jaar gehad. Ik had veel last van mijn rechtervoet en heb weinig laten zien. We trainen fel, en dat moet ook als je beter wilt worden. Nee, ik scheld niet, dat doe ik vanuit mijn geloof niet. Maar wij zijn echt heel scherp. Tegen de sterke landen kunnen we het ons niet veroorloven de kantjes eraf te lopen. We zijn echt geen bijelkaar geraapt team dat toevallig in het buitenland mag spelen, we zijn uitgekozen om voor Nederland te voetballen. We krijgen niet voor niets een toelage van NOCNSF.”

Op het kwalificatietoernooi in Brazilië was Tetelepta van de partij. Nederland werd vijfde, voldoende voor een ticket naar Peking. Vier jaar geleden werd Oranje zesde op de Spelen van Athene. Tetelepta spreekt van 'het hoogtepunt in zijn voetballoopbaan' als hij terugdenkt aan 2004. „Een enorm spektakel, ik wist niet wat ik meemaakte. En dan ook nog eens in het land waar de olympische geschiedenis begon. We speelden in het hockeystadion, werden verwelkomd als topsporter, iedereen had bewondering voor ons. Het was gewoon een fantastische ervaring en het gaf mij een reden om vol met het voetballen door te gaan.”

<http://www.gelderlander.nl/sporten/voetbal/2719937/David-Tetelepta-wil-graag-naar-Peking.ece>